

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat / @mriera

Prohibir llengües

Des de fa temps, al costat de la meua taula del diari –des del confinament, a la de casa– hi tinc penjada, memòria històrica obliga, una reproducció del decret signat pel rei de França Lluís XIV el 2 d'abril de 1700 en què es prohibeix la llengua catalana als comtats del Rosselló, del Conflent i part del de la Cerdanya, cedits des del 1659 per la corona espanyola “*gratie et amore*”. Els arguments del Rei Sol per prohibir el català són contundents, tot i que, a ulls profans, podria semblar que el monarca feia un favor als seus súbdits rossellonesos. Com que es continua “instruint els infants en llengua catalana” i, fins i tot, per aquest motiu, “se’ls envia en terra de dominació espanyola”; tot plegat, ve a dir el rei, fa que llavors no puguin intervenir en la judicatura, la qual cosa “causa un greu perjudici”. “Per arreglar aquests inconvenients” i també perquè

“Lluís XIV va prohibir el català per afavorir els súbdits. La Xina vetlla pels mongols i també els prohibeix la llengua

el costum d’usar el català “repugna i és contrari a la Nostra Autoritat i a l’honor de la Nació Francesa”, Lluís XIV, jacobí abans d’hora, prohibeix el català.

Durant els anys següents, el català, per influència també del Rei Sol vers el seu net Felip V, seria també prohibit a tots els Països Catalans. Els Borbons ho tenien clar. No cal que fem memòria de les penúries de la nostra llengua passa-

des des de llavors i de tots els intents, al nord i al sud, que hi ha hagut per anorrear-la. Sense èxit.

La prohibició de la llengua pròpia en un territori conquerit ha estat una eina que els conqueridors no han dubtat en utilitzar al llarg de la història. Són incomptables les llengües que han desaparegut i les víctimes de la repressió que hi ha hagut arreu pel simple fet de voler parlar i usar la llengua dels pares i de la pròpia comunitat.

L’últim intent el pateixen els mongols sota dominació xinesa. Pequín acaba de prohibir que el mongol es continuï ensenyant a les escoles de Mongòlia Interior. Podem imaginar que el govern de Xi Jinping deu esgrimir arguments similars als de Lluís XIV, que són tan lamentables com els que es poden llegir tot sovint a les xarxes socials per part de la caterva unionista espanyola i que només responen a l’odi. Literalment.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d’identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d’extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s’han d’adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La burilla i les deixalles

■ No fumo i no tinc res en contra dels fumadors. Però el que no puc acceptar és veure des del meu cotxe que, davant meu, algú llença una burilla a la carretera sense apagar! Perdoneu, però per a mi no hi ha cap excusa en el fet de no apagar una burilla. Llavors, mentre segueixo el viatge, espero que no hi hagi cap incendi darrere meu, però no puc entendre el fumador que ha fet aquest acte tan cruel. Què li passa pel cap? No ha pensat en apagar-la? No m’ho crec. Vivim uns temps en què la natura s’aguanta per un fil! Més incendis són terribles. Tot-hom ho sap! Un tècnic em deia que la burilla encesa, al caure a la carretera, s’apaga... “I què?”, li vaig dir jo! Tant costa apagar-la? No cal ariscar-se. Tampoc entenc les deixalles que em trobo a les platges i a les roques. En aquest cas, els autors deuen pensar que el mar ja se les “menjarà”... quan som nosaltres que finalment ho farem quan consumim peix o marisc! Està demostrat. Tot plegat em deixa molt trist. Si no ens espavilem, acabarem malament. No entenc que encara avui hagi d’escriure aquesta carta...

ALBERT ALTÉS SEGURA
Llançà (Alt Empordà)

Missió acomplerta

■ No entenc gaire en futbol, tan poc, que m’admira tot el que els que en saben són capaços de veure en una sola jugada. Com a tanta gent, en el seu moment em va enamorar aquell Barça que jugava fent caure la bava perquè allò era, anàlisi tècnica a banda, una cosa molt bonica. Als que som del país i ens l’estimem, ens encantava veure que la majoria de vegades pràcticament tots els jugadors que eren damunt la gespa eren catalans o com a mínim s’havien criat a la Masia; ah!, i a més les samarretes lluien “Unicef” al pit! Si no ho recordo malament, aquesta època es va iniciar amb en Joan Laporta com a president. Des que va marxar, l’equip va agafar un pendent que cada vegada s’accentua més: joc insofrible; molts forans a l’equip, gent que no quadra amb allò de l’“ADN Barça”; gent que per acabar-ho d’adobar s’ha comprat caríssims i s’ha venut a baix preu. Amb els entrenadors, cap ha arribat ni tan sols a la sola de la sabata d’en Guardiola. I es va canviar “Unicef” per una dictadura del Golf! Rosell i Bartomeu, especialment aquest darrer, ja quasi que pot dir aquella frase de les pel·lis de guerra: “Missió complerta”, o sigui, “Barça destruït”. O gairebé. Era l’objectiu. Lamentable.

AGUSTÍ VILELLA
Cambrils (Baix Camp)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Balcells Dins del pou

Doncs ja la tenim aquí, la *rentrée*, atípica, calenta i malhumorada com mai. Tornem a la (nova) normalitat amb el motor de la nostra economia, el turisme, sense oli; una situació sanitària –diguem-ho així– encara no controlada; un retorn neguitós a les aules per la manera com s’aplicaran les mesures contra la Covid-19; baixes o permisos sense definir per als pares amb fills a casa per la quarantena; treballadors i autònoms pendents de cobrar atur i altres ajudes;

Un clima de desànim s’ha instal·lat a casa nostra, de derrota, de fi de cicle

petites i mitjanes empreses penjant d’un fil... Fins i tot l’anunciada fugida de Messi per acabar d’enfonsar la moral col·lectiva. Tan reals com aquests elements objectius per a la crispació, em preocupa el clima de desànim que s’ha instal·lat a casa nostra. Una sensació de derrotisme, de fi de cicle, fins i tot de decadència, que

augura una llarga i penosa travessa del desert. Ens cal reaccionar per sortir del pou aplicant visió i intel·ligència a l’altura dels reptes. Toca canviar models econòmics fallits sense deixar ningú enrere; desbloquejar una situació política marcada per la miopia i els odis paralitzants. Toca consciència del moment i, per què no dir-ho, determinació i confiança en les pròpies capacitats. Se’m dirà que tot és retòrica buida, manual d’autoajuda. Molt bé, quina és, doncs, l’alternativa?

Les cares de la notícia

DIRECTOR DE TEMPORADA ALTA

Salvador Sunyer
Aposta pel país

La pandèmia de la Covid-19 ha obligat a replantejar molts dels esdeveniments culturals del país i el Festival Temporada Alta de Girona i Salt no en serà enguany l’excepció. Tot i això, s’hi podran veure 69 espectacles, la gran majoria de producció catalana.

PRESIDENTA DE L’ANC

Elisenda Paluzie
Fermesa per la Diada

L’Assemblea Nacional Catalana (ANC) no s’arronsa davant les dificultats imposades per la pandèmia del coronavirus i ha previst una Diada Nacional adaptada a les circumstàncies actuals, arreu del país i amb restriccions en el nombre de participants.

EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

José Luis Rodríguez Zapatero
Suport a un franquista

L’expresident espanyol ha signat, juntament amb altres expresidents, exsindicalistes i ex-alts càrrecs espanyols, un escrit de suport a l’exministre franquista i de la UCD Rodolfo Martín Villa, acusat de diferents crims durant la transició política. Una vergonya.